

Biblická čtení:

1.Královská 3, 5-12: V Gibeónu se Šalomounovi ukázal v noci ve snu Hospodin. Bůh řekl: „Žádej, co ti mám dát.“ Šalomoun odpověděl: „Ty jsi prokazoval velké milosrdenství svému služebníku, mému otci Davidovi, a on před tebou chodil věrně, spravedlivě a se srdcem upřímným vůči tobě. Toto velké milosrdenství jsi mu zachoval a dal jsi mu syna, který sedí na jeho trůnu, jak je tomu dnes. Hospodine, můj Bože, ty jsi nyní po mém otci Davidovi ustanovil za krále svého služebníka, ale já jsem příliš mladý, neumím vycházet a vcházet. A tvůj služebník je uprostřed tvého lidu, který jsi vyvolil, lidu tak početného, že nemůže být pro množství počítán ani sečten. Kéž bys tedy dal svému služebníku srdce vnímavé, aby mohl soudit tvůj lid a dovedl rozlišovat mezi dobrem a zlem. Neboť kdo by dokázal soudit tento tvůj lid, jemuž je tak těžko vládnout?“ Panovníku se líbilo, že Šalomoun žádal o tuto věc. Bůh mu řekl: „Protože jsi žádal o toto a nežádal jsi pro sebe ani dlouhý věk ani jsi nežádal bohatství, ba ani jsi nežádal bezživotí svých nepřátel, ale žádal jsi pro sebe rozumnost při soudním jednání, hle, učiním podle tvých slov. Dávám ti moudré a rozumné srdce, takže nikdo tobě podobný nebyl před tebou a ani po tobě nepovstane nikdo tobě podobný.“

List Římanům 8, 26-30: Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním. Ten, který zkoumá srdce, ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá za svaté podle Boží vůle. Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí. Které předem vyhlédl, ty také předem určil, aby přijali podobu jeho Syna, tak aby byl prvorozený mezi mnoha bratřími; které předem určil, ty také povolal; které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také uvedl do své slávy.

Matoušovo evangelium 13, 31-33.44-52: Ještě jiné podobnosti jim předložil: „Království nebeské je jako hořčičné zrnko, které člověk zasel na svém poli; je sice menší než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní byliny a je z něho strom, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“ Pověděl jim i toto podobnosti: „Království nebeské je jako kvas, který žena vmísí do tří měric mouky, až se všechno prokvasí.“ „Království nebeské je jako poklad ukrytý v poli, který někdo najde a skryje; z radosti nad tím jde, prodá všechno, co má, a koupí to pole. Anebo je království nebeské, jako když obchodník, který kupuje krásné perly, objeví jednu drahocennou perlu; jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. Anebo je království nebeské jako síť, která se spustí do moře a zahrne všechno možné; když je plná, vytáhnou ji na břeh, sednou, a co je dobré, vybírají do nádob, co je špatné, vyhazují ven. Tak bude i při skonání věku: vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých a hodí je do ohnivě pece; tam bude pláč a skřípění zubů.“ „Pochopili jste to všechno?“ Odpověděli: „Ano.“ A on jim řekl: „Proto každý zákoník, který se stal učedníkem království nebeského, je jako hospodář, který vynáší ze svého pokladu nové i staré.“

Toužíme po Božím království?

Pán Ježíš mluví o Božím království hodně, ale nedává nám do něho nahlédnout. Neprozradí nám, jak to v nebi vypadá či jak si máme představit věčný život, který k Božímu království patří. Přesto po něm toužíme. Myslím, že nám Pán Ježíš neprozrazuje víc proto, neboť ví, že to přesahuje naše možnosti chápání.

V Ježíši Kristu se k nám ale Boží království přibližuje. Kdykoli jdeme za Ježíšem, jdeme do Božího království. Měňme svůj život, své uvažování a věřme všemu, co Ježíš říká. Příklad k hořčičnému zrnku vede k posile a povzbuzení, abychom začali v malých

krůčcích vylepšovat vztah k Pánu Ježíši a tím i k lidem kolem nás. Pracovat na sobě. Snad tady v Michli vidíme, že semínko již vzrůstá.

Jiní k němu, Ježíši, jdou pokornou prací (kvas), někdo riskantně (poklad ukrytý v poli), někdo chytře (drahocennou perlu). Někdo jen tak plave v moři, ale nevyhnutelně jednou skončí chycen v síti, ze které se bude vybírat užitečné a to zlé, škodlivé se odvrhne.

Pro hledajícího člověka, stejně jako pro křesťana to znamená: soustředit se na jiné poklady, než o kterých se obvykle uvažuje. Nejde o to si život užít, ani o to být úspěšný s dostatkem materiálního zabezpečení a peněz. To ještě vcelku chápeme, těžší je se za nimi nehonit.

Ale myslím, že nejde ani o starání se za každou cenu o blaho našich dětí. Není to životní program. Modleme se za ně, přivádějme je do blízkosti Pána Ježíše. Moc si cením toho, že Jana, Tereza a Eva B. se věnují náboženské výchově dětí. Naučit děti se modlit, naučit je o Pánu Ježíši a o dalších příbězích Bible (vynášet z našeho biblického pokladu staré i nové), ukazovat jim dobrý příklad. Jde to těžce mezi námi dospělými, hledáme vhodné způsoby, hledáme příležitosti k tomu, aby lidé do sborů a kostelů chodili, ale současně potřebují i pastorační, věcnou, přátelskou, sociální ... pomoc. Sám člověk jen stěží uvěří, potřebuje k tomu druhého, věřící obec a sbor. A má tak málo „volného“ času. Nejsou to snadné úkoly.

Neklesejme však na mysli, vždyť Boží Duch přichází na pomoc té naší slabosti, když nevíme, jak a za co se modlit, co dělat, co dřív a co později. Duch se za nás přimlouvá, zná naše srdce. Zná nás, naši upřímnou snahu, naši lásku; a všecko nám napomáhá k dobrému. Vyhlédl si nás, povolává, ospravedlňuje nás a uvede nás do své slávy – do nebeského království. Spolehněme na to a učme se žít podle Ježíšova příkladu.

